

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 933

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 19 octombrie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 460 din 20 septembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție	1-4	548. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind aprobarea componenței nominale a Comisiei centrale de coordonare a acțiunilor de prevenire și combatere a faptelor de evaziune fiscală în domeniul alcoolului etilic de origine agricolă, băuturilor spirtoase, produselor din tutun și al uleiurilor minerale.....	7
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.222. — Hotărâre privind stabilirea principiilor evacuării în situații de conflict armat.....	4-6	1.054. — Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale privind organizarea completării Registrului fermelor	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 460 din 20 septembrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Aurelia Rusu — procuror
Ioana Marilena Chiorean — magistrat-asistent

urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Corneliu Popescu în Dosarul nr. 1.500/2005 al Tribunalului Mehedinți — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 411D/2005, care are același obiect.

La apelul nominal în Dosarul nr. 411D/2005, se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 411D/2005 la Dosarul nr. 410D/2005, având în vedere

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (5) din Ordonanța de

faptul că sunt îndeplinite cerințele conexării prevăzute de art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea, întrucât dosarele au obiect identic.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a dosarelor menționate, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 411D/2005 la Dosarul nr. 410D/2005, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă, având în vedere jurisprudența recentă a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 395/2005.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 28 aprilie 2005, pronunțate în dosarele nr. 1.500/2005 și nr. 1.504/2005, **Tribunalul Mehedinți – Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție, devenit art. 28 alin. (5) prin Legea nr. 601/2004 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2004.** Excepția a fost ridicată de Corneliu Popescu și de Cristina Mazilescu, Gina Rolea, Stelian Aurelian Cadea, Magdalena Tinca, Dumitru Popescu, Elena Sârbu, Alin Ghimpău, Alina Mihaela Crăiniceanu, Claudia Marian Ghilă, Elena Ciupitu, Liliana Grigorescu, Tatiana Toșa, Dorinel Zoican, Alina Tudosie, Magdalena Aldea, Mihaela Popescu, Adela Barbu, Dumitru Guran, Camelia Zoican, Sorina Nicoleta Căpitănescu, Laura Victoria Epure, Aurora Ioana Mihăiță, Carmen Mihaela Olaru, Daniela Toader, Magdalena Cristina Cocor, Ștefania Gherănescu în cadrul unor litigii de muncă având ca obiect obligarea Ministerului Finanțelor Publice, a Ministerului Justiției, respectiv a Ministerului Public, a Curții de Apel Craiova și a Tribunalului Mehedinți la plata drepturilor salariale reprezentând 40% din indemnizația de încadrare brută lunară.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, cu privire la încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, că nu există în realitate complete specializate pentru judecarea cauzelor de corupție, marea majoritate a judecătorilor secțiilor penale ale tribunalelor și curților de apel soluționând acest gen de cauze și, ca atare, nu se justifică acodarea unor drepturi salariale sporite. Totodată, aceste cauze nu necesită o specializare anume față de alte categorii de cauze, soluționate de alte secții ale aceluiași instanțe și, de asemenea, nu presupun un grad de complexitate sporit față de acestea. Mai arată că acest gen de cauze nu supune judecătorul cauzei unor pericole mai mari decât cele la care este expus procurorul care a instrumentat cauza, care poate fi din cadrul parchetelor de pe lângă tribunale sau curțile de apel. În acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 89/2003, prin care s-a statuat că dispozițiile art. 8 din Legea nr. 543/2002 sunt neconstituționale, întrucât limitează aplicarea legii la pedepse, măsuri și sancțiuni aplicate prin hotărâri judecătorești rămase definitive până la data intrării în vigoare a legii, excluzând pedepsele, măsurile și sancțiunile aplicate ulterior pentru fapte săvârșite până la această dată.

Totodată, arată că legiuitorul a acordat acest spor și în privința altor categorii de cauze, cum sunt cele privind combaterea criminalității organizate și a terorismului, precum și tuturor judecătorilor Înaltei Curți de Casație și Justiție și procurorilor de la parchetul de pe lângă această instanță.

În ceea ce privește încălcarea prevederilor art. 124 alin. (3) din Constituție, autorul excepției susține că acordarea sporului de 40% numai anumitor judecători aduce atingere independenței judecătorului, întrucât repartizarea judecătorilor pe secții și desemnarea judecătorilor specializați în cauze de corupție se fac de președintele instanței respective [potrivit art. 9 lit. l), art. 10 lit. c) și art. 11 lit. a) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea judecătorilor, tribunalelor și curților de apel, elaborat de Ministerul Justiției, Direcția generală organizare, resurse umane și relații cu Ministerul Public].

Tribunalul Mehedinți – Secția civilă și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, arătând că dispozițiile art. 28 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, devenit art. 28 alin. (5) prin Legea nr. 601/2004, încalcă prevederile constituționale ale art. 124 alin. (3) privind independența judecătorilor, deoarece repartizarea cauzelor este atributul exclusiv al președintelui instanței judecătorești.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că dispoziția legală criticată trebuie înțeleasă și interpretată „în contextul locului pe care îl ocupă în zilele noastre lupta împotriva corupției în politicile interne și internaționale“. În acest sens, Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției (adoptată la New York la 31 octombrie 2003 și ratificată de România prin Legea nr. 365/2004) și Convenția penală privind corupția din 1999 a Consiliului Europei (ratificată de România prin Legea nr. 27/2002) conțin prevederi distincte privind „Autorități specializate“, cum ar fi art. 36 din Convenția ONU, potrivit căruia „Fiecare stat parte face astfel încât, conform principiilor fundamentale ale sistemului său juridic, să existe unul sau mai multe organisme ori persoane specializate în lupta împotriva corupției prin investigații și reprimare. Acest organism sau aceste organisme ori aceste persoane își vor acorda independența necesară, conform principiilor fundamentale ale sistemului juridic al statului parte, pentru a putea exercita eficient funcțiile lor la adăpost de orice influență necuvenită. Aceste persoane sau personalul respectivului ori respectivelor organisme ar trebui să aibă formarea și resursele adecvate pentru a-și exercita sarcinile“. O dispoziție asemănătoare este prevăzută și în art. 20 din Convenția penală privind corupția, a Consiliului Europei. Din aceste prevederi reiese atât obligația existenței în statele semnatare ale Convenției a unor organisme ori persoane specializate în lupta împotriva corupției, cât și cerința ca aceste persoane să dispună de pregătirea și resursele adecvate pentru a-și îndeplini sarcinile.

Ca urmare, dispozițiile art. 28 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 reprezintă transpunerea în dreptul intern a prevederilor internaționale privind prevenirea și combaterea corupției, pe care România este

obligată să le respecte, ca parte semnatară a convențiilor. Totodată, Strategia națională anticorupție pe perioada 2005—2007 și Planul de acțiune pentru implementarea acestei strategii prevăd, ca una dintre măsurile îndeplinirii angajamentului din Poziția Comună a Uniunii Europene, „pregătirea profesională specializată a personalului P.N.A., mai ales cu privire la tipologiile cazurilor de corupție și cooperare judiciară cu structuri similare din statele membre“.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, apreciază că autorii excepției dau o interpretare eronată principiului egalității cetățenilor în fața legii. Astfel, așa cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia Plenului nr. 1/1994, principiul constituțional din art. 16 alin. (1) presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. Or, dispozițiile legale criticate nu instituie privilegii sau discriminări, ele aplicându-se în mod egal unei categorii de persoane care se află într-o situație identică, adică „tuturor persoanelor specializate în lupta împotriva corupției, ce funcționează în cadrul sistemului judiciar“. În acest caz diferențierea de tratament are la bază criterii obiective privind pregătirea lor profesională diferită, specializată și formarea lor anume pentru activitatea de urmărire și judecare a infracțiunilor de corupție, ca și specificul acestor activități, având în vedere tipologiile diferite ale cazurilor de corupție, ca și specificul cooperării judiciare între structurile specializate din sistemul nostru judiciar și structuri similare din alte state.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate, prin care se instituie un spor la indemnizația de încadrare brută lunară pentru personalul prevăzut de ipoteza norme legale, nu contravin prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât principiul egalității în drepturi nu presupune uniformitate, astfel încât, la situații diferite, tratamentul juridic nu poate fi decât diferit. Stabilirea unui tratament juridic diferențiat în cazul categoriilor de personal reprezintă o opțiune a legiuitorului, justificată, în cazul dispozițiilor legale criticate, de complexitatea activității desfășurate, „precum și de necesitatea instituirii unor măsuri imediate pentru întărirea capacității Parchetului Național Anticorupție ca parchet specializat în combaterea infracțiunilor de corupție“.

În ceea ce privește invocarea art. 124 alin. (3) din Constituție, apreciază că aceste dispoziții din Legea fundamentală nu au incidență în cauza de față.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum reiese din încheierile de sesizare ale Curții Constituționale, îl constituie dispozițiile art. 28 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Parchetul Național

Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2002, dispoziții modificate prin art. IV pct. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 27 aprilie 2004, devenite dispozițiile art. 28 alin.(5) prin art. I pct. 8 din Legea nr. 601/2004 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2004 privind creșterea transparenței în exercitarea demnităților publice și a funcțiilor publice, precum și intensificarea măsurilor de prevenire și combatere a corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.227 din 20 decembrie 2004.

Astfel, dispozițiile legale criticate au următorul cuprins: „*Personalul prevăzut la alin. (1), judecătorii care compun completele de judecată specializate în infracțiunile de corupție — potrivit art. 29 din Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare —, procurorii care participă la judecarea acestor cauze, președintele, vicepreședintele, președinții de secții și judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, adjuncții săi și procurorii din Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție beneficiază de un spor de 40% la indemnizația de încadrare brută lunară. Personalul din Parchetul Național Anticorupție prevăzut la alin. (2) și (3) beneficiază de un spor de 30% pentru activitatea specializată de combatere a infracțiunilor de corupție pe care o desfășoară.*“

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile legale criticate contravin următoarelor dispoziții constituționale:

— Art. 16 alin. (1): „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*“;

— Art. 124 alin. (3): „*Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii.*“

Analizând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor legale care instituie un spor de 40% din indemnizația de încadrare brută lunară pentru anumiți magistrați, Curtea constată că autorii excepției critică enumerarea limitativă a acestor categorii de magistrați, fiind nemulțumiți de faptul că dispoziția legală în discuție nu prevede acordarea acestui spor tuturor magistraților.

Potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, „*fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*“.

În acest sens este și Decizia nr. 328 din 21 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 690 din 1 august 2005, prin care Curtea s-a pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, stabilind că „nu are competența de a completa prevederea legală potrivit căreia sporul de 40% se aplică numai anumitor magistrați, ci intră în competența exclusivă a legiuitorului adoptarea unor prevederi legale care să instituie anumite discriminări pozitive. Justificarea instituirii acestui spor, în condițiile în care nu există specializări pentru anumite categorii de magistrați, cum sunt judecătorii care compun completele de judecată specializate în infracțiunile de corupție sau procurorii care participă la judecarea acestor cauze, reprezintă o problemă de legiferare, iar nu una de constituționalitate. În aceeași ordine de idei, acordarea acestui spor și judecătorilor Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și procurorilor de la parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție se înscrie în aceeași competență de legiferare, Curtea Constituțională neputându-se erija într-un legislator pozitiv“.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție, excepție ridicată de Corneliu Popescu și de Cristina Mazilescu, Gina Rolea, Stelian Aurelian Cadea, Magdalena Tinca, Dumitru Popescu, Elena Sârbu, Alin Ghimpău, Alina Mihaela Crăiniceanu, Claudia Marian Ghilă, Elena Ciupitu, Liliana Grigorescu, Tatiana Toșa, Dorinel Zoican, Alina Tudosie, Magdalena Aldea, Mihaela Popescu, Adela Barbu, Dumitru Guran, Camelia Zoican, Sorina Nicoleta Căpițanescu, Laura Victoria Epure, Aurora Ioana Mihăiță, Carmen Mihaela Olaru, Daniela Toader, Magdalena Cristina Cocor, Ștefania Gherănescu în dosarele nr. 1.500/2005 și nr. 1.504/2005 ale Tribunalului Mehedinți — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 septembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind stabilirea principiilor evacuării în situații de conflict armat

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 58 din Legea nr. 481/2004 privind protecția civilă,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Evacuarea în situații de conflict armat constă în ansamblul activităților de protecție civilă care se adoptă și se aplică ori de câte ori acțiunile militare pun în pericol grav viața și sănătatea populației, funcționarea corespunzătoare a instituțiilor publice, a autorităților statului, serviciilor publice și a operatorilor economici, precum și bunurile materiale cu valoare economică sau care fac parte din patrimoniul cultural național, valorile culturale și arhivistice importante de pe o porțiune a teritoriului național sau, când situația impune, de pe întregul teritoriu al țării.

Art. 2. — (1) Evacuarea se realizează prin strămutarea temporară a populației, instituțiilor, operatorilor economici, bunurilor și valorilor prevăzute la art. 1, din zonele amenințate în zone protejate, stabilite pe teritoriul național sau pe cel al altor state, în conformitate cu prevederile legislației naționale în vigoare, ale acordurilor bilaterale sau tratatelor internaționale la care România este parte, după caz.

(2) Scopul evacuării îl reprezintă prezervarea vieții și sănătății populației, punerea în siguranță a bunurilor materiale și valorilor culturale importante, precum și asigurarea continuității principalelor activități politice, economice și sociale, pe timpul situațiilor de conflict armat.

(3) În funcție de gravitatea amenințării, evacuarea poate fi totală sau parțială.

Art. 3. — (1) În situații de conflict armat evacuarea se aprobă de Consiliul Suprem de Apărare a Țării la propunerea ministrului apărării naționale și se execută în funcție de evoluția acțiunilor militare, pe baza planurilor întocmite în acest scop, din timp de pace.

(2) Propunerea ministrului apărării naționale privind executarea evacuării conține, în principal, următoarele elemente:

- data începerii și durata executării evacuării;
- localitățile din care se execută evacuarea;
- locurile în care se execută evacuarea;
- itinerariile/direcțiile de deplasare și zonele interzise.

(3) În funcție de amploarea, dinamica și evoluția desfășurării acțiunilor militare, propunerea ministrului apărării naționale privind executarea evacuării poate conține și alte elemente specifice.

Art. 4. — (1) Evacuarea se execută în funcție de următorii factori:

- particularitățile de relief, dispunerea geografică, importanța economico-socială și militară a județelor, localităților, instituțiilor publice și operatorilor economici;
- amploarea consecințelor generate de conflictul armat;
- evoluția acțiunilor militare;
- gradul de asigurare cu mijloace de transport;
- posibilitățile de care dispun localitățile pentru asigurarea protecției.

(2) În funcție de evoluția conflictului armat, evacuarea dintr-o unitate administrativ-teritorială se realizează succesiv, acordându-se prioritate evacuării populației.

Art. 5. — (1) Pe baza hotărârii adoptate de Consiliul Suprem de Apărare a Țării, coordonarea și conducerea activităților de evacuare se realizează astfel:

a) la nivel central, de Ministerul Administrației și Internelor, prin Inspectoratul General pentru Situații de Urgență;

b) la nivel județean, de prefecti;

c) la nivel local, în mod nemijlocit, de primari;

d) la nivelul unităților proprii ale ministerelor, autorităților publice autonome, celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și operatorilor economici, indiferent de forma de proprietate, de către miniștrii, respectiv conducătorii și managerii acestora.

(2) Organizarea, asigurarea activităților de evacuare și protecția documentelor/suporturilor care conțin informații clasificate se stabilesc prin planurile de evacuare, conform metodologiei întocmite de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, aprobată prin ordin al ministrului administrației și internelor și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Sunt exceptate de la prevederile alin. (2) instituțiile din Sistemul național de apărare, ordine și siguranță publică ce pun în aplicare planurile de acțiune, dislocare și redislocare proprii și ale structurilor din subordine, în funcție de dinamica acțiunilor militare.

CAPITOLUL II

Dimensiunea evacuării în situații de conflict armat

Art. 6. — (1) În situații de conflict armat se evacuează:

a) personalul autorităților publice centrale și locale, instituțiilor publice și al operatorilor economici importanți, cu membrii de familie, care nu sunt încadrați în muncă, și bunurile materiale necesare asigurării continuității activității acestora;

b) copiii, bătrânii și bolnavii instituționalizați;

c) tezaurul României, bunurile materiale din patrimoniul cultural național și documentele arhivistice;

d) fabrici sau secții de producție, utilaje unicate, laboratoare, institute de cercetare importante pentru economia națională și producția de apărare;

e) instituții publice și operatori economici propuși de autoritățile de specialitate ale administrației publice centrale și locale, care își pot continua activitatea în alte localități;

f) nave și aeronave din noduri importante de comunicații, porturi, aeroporturi și material rulant constând în locomotive și vagoane.

(2) Instituțiile publice, operatorii economici și bunurile prevăzute la alin. (1) lit. c)—f) se evacuează împreună cu personalul minim de deservire, exploatare și întreținere.

(3) În cazul în care se dispune evacuarea totală dintr-o anumită zonă, este obligatorie strămutarea întregii populații puse în pericol de acțiunile militare.

Art. 7. — Locurile în care se execută evacuarea trebuie să asigure condiții de cazare, aprovizionare, hrănire, asistență medicală, continuarea activității social-economice, funcționarea instituțiilor, desfășurarea procesului de învățământ, reluarea producției.

Art. 8. — (1) Evacuarea Administrației Prezidențiale, Parlamentului, Guvernului și a autorităților administrației publice centrale și locale se planifică și se execută pe mai multe variante.

(2) Instituțiile publice de interes județean se evacuează, de regulă, în aceleași locuri cu prefectura sau în imediata vecinătate a acesteia.

Art. 9. — Organizarea evacuării în situații de conflict armat se face pe baza:

a) planului centralizator de evacuare în situații de conflict armat a populației și bunurilor materiale importante, întocmit de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență în cooperare cu reprezentanți din cadrul ministerelor ce au atribuții în gestionarea evacuării, aprobat de ministrul administrației și internelor și avizat de Ministerul Apărării Naționale;

b) planurilor de evacuare a ministerelor și a celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, întocmite de specialiști din cadrul structurilor proprii, avizate de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și aprobate de miniștrii de resort, respectiv de conducătorii și managerii acestora;

c) planurilor de evacuare/primire județene/locale a populației și bunurilor materiale importante, întocmite de inspectoratele pentru situații de urgență județene în cooperare cu specialiști ce au atribuții în gestionarea evacuării, avizate de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și aprobate de prefect sau primar, după caz.

CAPITOLUL III

Asigurarea acțiunilor de evacuare

Art. 10. — (1) Măsurile principale de asigurare a acțiunilor de evacuare se stabilesc din timp și sunt următoarele:

a) executarea recunoașterii căilor de comunicații;

b) identificarea localităților/zonelor care oferă facilități optime de destinație a evacuării, dintre cele nominalizate de ministrul apărării naționale;

c) cercetarea și siguranța transportului pe timpul executării acțiunii de evacuare;

d) stabilirea punctelor de adunare, îmbarcare, debarcare, primire și repartiție;

e) logistica evacuării;

f) asigurarea medicală;

g) aprovizionarea populației evacuate cu produse de primă necesitate;

h) menținerea ordinii publice, paza bunurilor, evidența persoanelor care se evacuează, fluidizarea și, după caz, restricționarea circulației;

i) protecția populației;

j) protecția informațiilor clasificate naționale, NATO sau UE.

(2) Detalierea măsurilor de asigurare a acțiunilor de evacuare se realizează în planurile de evacuare.

Art. 11. — Pentru asigurarea cercetării și siguranței pe timpul acțiunilor de evacuare, structurile de ordine publică ale Ministerului Administrației și Internelor constituie elemente de cercetare și siguranță specifice, care acționează în punctele și direcțiile pe care se execută evacuarea.

Art. 12. — Executarea recunoașterii căilor de comunicații și a localităților unde se execută evacuarea se realizează de reprezentanți ai inspectoratelor pentru situații de urgență și ai autorităților publice locale.

Art. 13. — (1) Asistența medicală pe timpul evacuării, precum și în localitățile de dispunere se asigură de Ministerul Sănătății, prin direcțiile de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București, Societatea Națională de Cruce Roșie și alte servicii de specialitate.

(2) Măsurile privind organizarea și asigurarea asistenței medicale a forțelor participante la acțiunea de evacuare se stabilesc de fiecare comitet pentru situații de urgență și sunt cuprinse în planurile de cooperare dintre direcțiile de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București, Societatea Națională de Cruce Roșie și inspectoratele județene pentru situații de urgență, respectiv al municipiului București.

Art. 14. — Legăturile de comunicații necesare pe timpul acțiunilor de evacuare în locurile de dispunere se asigură de Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației și de Serviciul de Telecomunicații Speciale și sunt cuprinse în planurile de cooperare dintre structurile teritoriale ale acestora și inspectoratele pentru situații de urgență.

Art. 15. — Măsurile de ordine publică, paza bunurilor, evidența populației, fluidizarea și, după caz, restricționarea circulației pe timpul evacuării se realizează de structurile Ministerului Administrației și Internelor și constau în:

- a) asigurarea ordinii și siguranței publice în punctele de adunare, îmbarcare, debarcare, primire și repartitie;
- b) evidența salariaților și a persoanelor care se evacuează;
- c) dirijarea circulației, asigurarea priorității și siguranței pe timpul deplasării coloanelor de evacuați;
- d) paza bunurilor materiale.

Art. 16. — Protecția populației împotriva operatorilor nucleari, chimici, biologici și radiologici pe timpul organizării și desfășurării evacuării se planifică și se realizează în scopul prevenirii pierderilor umane și materiale în punctele de adunare, îmbarcare, debarcare, primire, repartitie și pe timpul transportului și se referă la:

- a) prevenirea cu privire la pericolul atacului din aer și al contaminării nucleare, chimice, biologice și radiologice, prin înștiințare și alarmare, care se va executa de către serviciile de urgență profesionale;
- b) asigurarea adăpostirii și protecția împotriva contaminării nucleare, chimice, biologice și radiologice, prin folosirea mijloacelor individuale de protecție și a proprietăților naturale ale terenului.

Art. 17. — Măsurile de asigurare a evacuării Administrației Prezidențiale, Parlamentului și Guvernului se realizează de Serviciul de Protecție și Pază în cooperare cu Ministerul Administrației și Internelor.

CAPITOLUL IV Logistica evacuării

Art. 18. — (1) Necesarul mijloacelor de transport pentru ministere și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale se asigură, la cerere, prin Planul de mobilizare a economiei naționale.

(2) Organele de specialitate ale administrației publice centrale întocmesc cererile cu necesarul de mijloace de transport, vizate de ministere, pe care le transmit pentru

centralizare Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, care le înaintează Oficiului Central de Stat pentru Probleme Speciale.

(3) Autoritățile administrației publice locale, instituțiile publice și operatorii economici transmit cererile cu necesarul de mijloace de transport la inspectoratele județene pentru situații de urgență, respectiv al municipiului București, pentru centralizarea și înaintarea acestora structurilor teritoriale ale Oficiului Central de Stat pentru Probleme Speciale.

(4) Cantitățile de carburanți și lubrifianti se asigură în același mod ca și mijloacele de transport.

Art. 19. — Planificarea, gestionarea și coordonarea resurselor umane, materiale, financiare sau de altă natură a acțiunilor de evacuare se realizează de autoritățile administrației publice centrale și locale, instituțiile publice și operatorii economici pe baza planurilor întocmite pe timp de normalitate.

Art. 20. — (1) Logistica evacuării se asigură de:

- a) structurile administrației publice centrale și alte instituții pentru personalul propriu;
- b) consiliile județene și locale pentru populație și angajații proprii;
- c) operatorii economici pentru personalul încadrat.

(2) Logistica evacuării se asigură, la cererea autorităților administrației publice centrale și locale, de operatorii economici, pe bază de convenții încheiate din timp și anexate la planurile de evacuare în situații de urgență.

CAPITOLUL V Dispoziții finale

Art. 21. — (1) Metodologia organizării și asigurării activităților de evacuare, prevăzută la art. 5 alin. (2), se emite în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

(2) Planurile de evacuare prevăzute la art. 9 se întocmesc și se aprobă în termen de 120 de zile de la intrarea în vigoare a Metodologiei organizării și asigurării activităților de evacuare.

Art. 22. — Evacuarea în situații de urgență va fi reglementată prin ordin al ministrului administrației și internelor, emis în termen de 60 de zile de la publicarea prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

Art. 23. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 24. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 222/1997 privind organizarea și conducerea acțiunilor de evacuare în cadrul protecției civile, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 109 din 2 iunie 1997.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga
p. Ministrul apărării naționale,
Ioan Ion,
secretar de stat
Ministrul sănătății,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

privind aprobarea componenței nominale a Comisiei centrale de coordonare a acțiunilor de prevenire și combatere a faptelor de evaziune fiscală în domeniul alcoolului etilic de origine agricolă, băuturilor spirtoase, produselor din tutun și al uleiurilor minerale

În temeiul dispozițiilor art. 33 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 208/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările ulterioare, și având în vedere prevederile art. 2 alin. (2) și (3) din Hotărârea Guvernului nr. 873/2005 privind aprobarea unor măsuri speciale pentru prevenirea și combaterea faptelor de evaziune fiscală în domeniul alcoolului etilic de origine agricolă, băuturilor spirtoase, produselor din tutun și al uleiurilor minerale,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă componența nominală a Comisiei centrale de coordonare a acțiunilor de prevenire și combatere a faptelor de evaziune fiscală în domeniul alcoolului etilic de origine agricolă, băuturilor spirtoase, produselor din tutun și al uleiurilor minerale, denumită în continuare *Comisia centrală de coordonare*.

Art. 2. — Componența nominală a Comisiei centrale de coordonare este următoarea:

— președinte — Bogdan Iulian Huțucă	— Ministerul Finanțelor Publice, Agenția Națională de Administrare Fiscală
— vicepreședinte — Alin Ghiurcă	— Ministerul Finanțelor Publice, Agenția Națională de Administrare Fiscală
— membru — Tudorel Baltă	— Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale
— membru — Dumitru Bărăscu	— Ministerul Economiei și Comerțului
— membru — Claudiu Scarlatache	— Ministerul Administrației și Internelor, Inspectoratul General al Poliției Române
— membru — Eugen Dobrescu	— Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor
— membru — Andreea Diaconu	— Ministerul Sănătății
— observator — Romulus Dascălu	— Organizația Patronală a Industriei Alcoolului și Băuturilor Alcoolice „GARANT“
— observator — Eduard Vlaston	— Organizația Patronală „VINROM“, Patronatul Național al Viei și Vinului
— observator — Gheorghe Ciocan	— Asociația Patronală a Producătorilor de Palincă Naturală din Țara Oașului
— observator — Ioan Andor	— Asociația Patronală a Producătorilor de Palincă, Țuică și Rachiuri Naturale „CODREANCA“

Art. 3. — Președintele numește secretariatul Comisiei centrale de coordonare.

Art. 4. — Direcția de metodologie și proceduri pentru inspecția fiscală și Direcția economică și administrativă din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Sebastian Bodu

București, 6 octombrie 2005.
Nr. 548.

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind organizarea completării Registrului fermelor

Văzând Referatul de aprobare nr. 4.989 din 7 octombrie 2005, întocmit de Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, Industrie Alimentară și Dezvoltare Rurală (APIAIADR),

în baza Regulamentului Consiliului Uniunii Europene (CE) nr. 1.782/2003 privind stabilirea normelor comune pentru regimurile de susținere directă în cadrul Politicii agricole comune și stabilirea unor regimuri de susținere în favoarea agricultorilor,

luând în considerare prevederile Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 302/2005 privind realizarea Registrului fermelor,

având în vedere Master planul pentru implementarea Sistemului integrat de administrare și control (IACS) în România, aprobat prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 792/2005,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 155/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Registrul fermelor este elementul component al Sistemului integrat de administrare și control, creat în vederea identificării fermierilor care pot beneficia de sprijin comunitar la data integrării României în Uniunea Europeană și de sprijin național, precum și pentru utilizarea informațiilor dobândite în cadrul acestui proces în vederea realizării sistemului de identificare a parcelelor agricole.

Art. 2. — (1) Responsabilitatea organizării înregistrării în Registrul fermelor revine Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, Industrie Alimentară și Dezvoltare Rurală (APIAIADR).

(2) Responsabilitatea realizării înregistrării în Registrul fermelor la nivel județean și local revine sucursalelor județene ale APIAIADR, direcțiilor județene pentru agricultură și dezvoltare rurală (DADR) și oficiilor județene de consultanță agricolă (OJCA).

Art. 3. — (1) În vederea organizării și monitorizării activităților de completare a Registrului fermelor se constituie următoarele structuri:

A. la nivel central, în cadrul APIAIADR, Grupul de coordonare pentru Registrul fermelor, denumit în continuare *grup de coordonare*, format din 8 persoane, după cum urmează:

- directorul general adjunct — coordonator al grupului de coordonare;
- directorul Direcției plăți directe — membru;
- șeful Serviciului IACS — membru;
- 3 consilieri din cadrul Serviciului IACS — membri;
- 2 experți ai Agenției Naționale de Consultanță Agricolă (ANCA) — membri;

B. la nivel județean, Grupul de acțiune pentru Registrul fermelor, denumit în continuare *grup de acțiune*, format din:

- coordonatorul sucursalei județene a APIAIADR — coordonator al grupului de acțiune;
- directorul executiv al DADR sau înlocuitorul acestuia — membru;
- directorul OJCA — membru.

(2) Grupul de coordonare de la nivel central are următoarele responsabilități:

- a) monitorizează activitatea de înregistrare în Registrul fermelor la nivel județean și local;
- b) pregătește, implementează și evaluează activitățile de instruire a personalului de la nivel județean și local;
- c) pregătește și implementează campania de informare;
- d) sprijină grupurile de acțiune pentru planificarea detaliată a activității de înregistrare;
- e) centralizează bilunar rapoartele și datele primite de la comitetele de decizie județene.

(3) Grupul de acțiune de la nivel județean are următoarele responsabilități:

- a) organizează activitatea de înregistrare în Registrul fermelor la nivel județean și local, prin formarea echipelor, și elaborează calendarele de activități pe comune;
- b) organizează instruirea întregului personal;
- c) organizează activitățile de informare la nivel județean și local, prin distribuirea formularelor de înregistrare, posterelor, broșurilor și fluturașilor și prin organizarea sesiunilor de informare a fermierilor la nivel de comună;
- d) organizează următoarele activități:
 - completarea efectivă a formularelor;
 - colectarea formularelor de la fermieri;
 - transmiterea, săptămânal, la județ a formularelor completate;
 - introducerea datelor în baza de date computerizată a Registrului fermelor la nivel județean;
 - transmiterea, lunar, a datelor în baza de date computerizată a Registrului fermelor la nivel central;
- e) verifică sistematic calitatea rezultatelor pe bază de eșantion și ia măsurile corective care se impun pentru îndeplinirea termenilor de înregistrare în Registrul fermelor;
- f) se întrunește săptămânal și întocmește la fiecare ședință rapoarte către grupul de coordonare privind stadiul implementării Registrului fermelor.

Art. 4. — Se aprobă lista persoanelor responsabile cu înregistrarea în Registrul fermelor, pe fiecare județ, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Fișele de post ale persoanelor prevăzute în anexa la prezentul ordin se completează în mod corespunzător cu responsabilitățile privind implementarea Registrului fermelor.

Art. 6. — La momentul înregistrării completării formularelor, personalul centrelor locale ale APIAIADR, precum și cel al OJCA și al DADR vor acorda sprijin fermierilor.

Art. 7. — Secretarul general va lua măsuri pentru asigurarea fondurilor necesare în bugetele APIAIADR, DADR și OJCA pentru acoperirea cheltuielilor de deplasare și diurnă ale persoanelor implicate în înregistrarea în Registrul fermelor.

Art. 8. — APIAIADR, DADR și ANCA vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar anexa se comunică, corespunzător fiecărui județ, sucursalelor județene ale APIAIADR.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Gheorghe Flutur

București, 12 octombrie 2005.
Nr. 1.054.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

